

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Forslaget til lov om apoteksvirksomhed er blevet fremsat den 10. februar 1982 (L 100).

Det er på side 42 i bemærkningerne til lovforslaget anført, at det er hensigten at gennemføre en nærmere undersøgelse af sygehusapotekernes økonomi m.v. Det er dog samtidig præciseret, at undersøgelsen ikke kan forventes umiddelbart at kunne anvendes som sammenligningsgrundlag til bedømmelse af de enkelte sygehusapotekers økonomi i forhold til de private apotekers, men at den vil kunne tjene som grundlag for en mere generel samfundsøkonomisk vurdering af sygehusapotekernes omkostningsforhold såvel for amtskommunerne som for indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen.

Der er tale om en fremtidig undersøgelse som et led i gennemførelsen af lovforslaget, således at den kan indgå som en del af beslutningsgrundlaget ved tilrettelæggelsen af lægemiddeldistributionen på det nye lovgrundlag.

Der er derfor ikke på nuværende tidspunkt taget stilling til, hvorledes undersøgelsen nærmere tænkes tilrettelagt, eller hvornår den vil kunne gennemføres i forhold til de øvrige betydelige administrative opgaver, der vil skulle løses i forbindelse med gennemførelsen af lovforslaget.

Spm. nr. 201

Til *finansministeren* (9/2 82) af:

Gammelgaard (KF):

»Hvor stor en del af det samlede obligationsudbud i 1982-85 skønnes at være statsobligationer?«

Begrundelse

I forbindelse med behandlingen af L 3 om optagelse af indenlandske statslån oplyser finansministeren, at det ikke er muligt at opstille et skøn over den forventede udstedelse af statsobligationer i de kommende år. Det er uforståeligt, at regeringen ikke på grundlag af de beregninger og prognoser, som bl. a. budgetdepartementet opstiller, er i stand til en vurdering af behovet for udstedelse af statspapirer i de kommende år. En lignende tilbageholdenhed gælder jo ikke i forhold til kommuner og amter, som man forlanger skal give ret så præcise fremskrivninger af den

økonomiske udvikling. Man kan derfor meget let få den fornemmelse, at de manglende evner i retning af at forudsige behovet for statsobligationsudstedelse i virkeligheden dækker over en uro for at få de faktiske oplysninger på bordet.

Besvarelse (17/2 82):**Finansministeren (Heinesen):**

Der findes ikke i budgetdepartementet fremskrivninger for årene efter 1982 af statens budgetunderskud, og dermed er det heller ikke muligt nøjere at vurdere størrelsen af statens obligationsudbud efter 1982. Hertil kommer – som fremhævet bl. a. i bemærkningerne til lovforslag L 3 om optagelse af indenlandske statslån – at behovet for salg af statspapirer ikke alene kan vurderes ud fra skøn over det statslige budgetunderskud. Dette hænger sammen med, at salget af statspapirer primært tilsigter at modvirke likviditetsvirkningen af statsfinanserne, men der vil løbende blive taget hensyn til de øvrige likviditetspåvirkende faktorer, ikke mindst betalingsbalancens påvirkning og – så vidt det er muligt – til pengepolitikens indenlandske aktivitetsevirkninger, således at der sigtes mod en *som helhed* tilfredsstillende likviditetsudvikling og renteutvikling. Selv om der således forelå skøn over statsfinansernes likviditetsvirkning i årene 1983-85, ville dette kun være én af forudsætningerne for at kunne vurdere salget af statspapirer. En række andre nødvendige forudsætninger ville mangle, især som nævnt skøn over betalingsbalancens likviditetsvirkning. Likviditetsforsyningen påvirkes af såvel betalingsbalancens løbende poster som af den ikke-statslige kapitalimport, der erfaringsmæssigt er en meget svingende størrelse og derfor særlig vanskelig at forudsige.

For indeværende år er det imidlertid muligt at udtale sig lidt nærmere om udbuddet af statspapirer. Ved finanslovbudgetteringen 1982 er således forudsat en nominal bruttolåntagning på 85 mia kr., svarende til en kursværdi på knap 64 mia kr. ved en forudsat emissionskurs på 75. Nettolåntagningen til kursværdi skønnes herefter at udgøre knap 42 mia kr. Dette svarer nogenlunde til den samlede nettotilgang til kursværdi til obligationsmarkedet i 1981, hvoraf staten tegnede sig for ca. 2/3 og realkreditinstitutter-